Biskup Barron komentuje heterodoxie kardinála Vesca: „Keby som si myslel, že Cirkev nie je nato, aby privádzala ľudí ku Kristovi, odstúpil by som a našiel si inú poctivú prácu“

[illegible] dialóg

Americký biskup Robert Barron, ktorý stojí na čele diecézy Winona-Rochester v štáte Minnesota, reagoval vo štvrtok na vyjadrenia kardinála Jeana-Paula Vesca, arcibiskupa Alžíru, týkajúce sa evanjelizačného poslania Cirkvi.

https://christianitas.sk/kardinal-vesco-cirkev-nie-je-nato-aby-obracala-na-vieru-prozelytizmus-je-jed-znamy-progresivec-posuva-synodalitu-o-dalsie-kilometre/

V príspevku na svojom účte na sociálnej sieti X označil biskup Barron tvrdenie, že Cirkev „tu nie je nato, aby obracala ľudí na vieru“, za „znepokojujúce“ a vyhlásil, že keby tento názor zastával, odstúpil by zo svojho úradu a našiel by si inú „poctivú prácu“.

Jeho odpoveď prišla po tom, čo kardinál Vesco v rozhovore pre belgické médium *CathoBel* obhajoval názor, že Cirkev v Alžírsku by sa nemala usilovať o obrátenie ľudí na vieru, ale mala by byť súčasťou alžírskej spoločnosti prostredníctvom spolužitia a bratstva. Kardinál vyhlásil, že Cirkev nie je „prozelytistickou Cirkvou“ ani „Cirkvou, ktorá je tu nato, aby obracala ľudí na vieru“. Tieto vyjadrenia, zverejnené vo štvrtok, teraz vyvolali reakciu amerického biskupa.

„Ďalší kardinál prišiel s predstavou o evanjelizácii, povedzme, znepokojujúcou," začína biskup Barron, ktorý zároveň pripomína kardinálovo tvrdenie, že kresťania by mali k iným náboženstvám pristupovať v duchu bratstva namiesto toho, aby sa usilovali o obrátenie ich vyznávačov.

„Prepáčte, ale... Čože?!" reaguje biskup Barron.

Biskup Barron pripomína Kristov príkaz získavať učeníkov

Na vyvrátenie slov alžírskeho arcibiskupa biskup Barron cituje príkaz Ježiša Krista apoštolom, zaznamenaný v Evanjeliu podľa svätého Matúša: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal."

„Mne to jednoznačne znie ako obracanie na vieru," dodáva americký biskup.

Biskup sa odvoláva aj na príklad svätého Pavla, ktorého misijná činnosť podľa jeho slov nespočívala iba v počúvaní svojich poslucháčov alebo vo vytváraní diskusných skupín. Keď apoštol prichádzal do Korintu, Atén alebo Solúnu, jeho cieľom bolo ohlasovať, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych.

Biskup Barron na podporu svojho argumentu cituje dve pasáže z Prvého listu Korinťanom: „Pre všetkých som sa stal všetkým, aby som zachránil aspoň niektorých." (1Kor 9,22), „Beda mi, keby som evanjelium nehlásal!" (1Kor 9,16)

Biskup Barron samozrejme rozlišuje, ako aj celá katolícka tradícia, medzi evanjelizáciou a agresívnym násilným prozelytizmom. Uznáva, že ohlasovanie evanjelia sa nesmie uskutočňovať nasilu, zastrašujúcimi metódami, autoritárskym prístupom ani neúctivým správaním voči vyznávačom iných náboženstiev.

„Je zrejmé, že nikto si nemyslí, žeby sa táto evanjelizačná činnosť mala vykonávať zastrašujúcim, autoritárskym alebo neúctivým spôsobom," píše. Zároveň však varuje, že odmietnutie takýchto metód nesmie viesť k opusteniu samotného cieľa ohlasovať Krista. „Pre lásku Božiu, nevylievajme s vodou z vaničky aj dieťa," dodáva.

Predchádzajúce vyjadrenia Aguiara o Svetových dňoch mládeže v Lisabone

Biskup Barron dáva slová kardinála Vesca do súvislosti aj s vyjadreniami América Aguiara, vtedajšieho pomocného biskupa Lisabonu a súčasného kardinála, ktoré zazneli v roku 2023 pred konaním Svetových dní mládeže. Aguiar vtedy vyhlásil, že organizátori stretnutia nemajú záujem nikoho obracať ku Kristovi. Tento postoj vyvolal kritiku týkajúcu sa evanjelizačného poslania Svetových dní mládeže.

Biskup Barron uzatvára svoju odpoveď vyjadrením o vlastnej biskupskej zodpovednosti:

„Keby som si skutočne myslel, že Cirkev neexistuje nato, aby privádzala ľudí ku Kristovi, potom by som odstúpil a našiel si inú poctivú prácu."

Pohľad katolíckej tradície

Z pohľadu katolíckej tradície sú vyjadrenia kardinála Jeana-Paula Vesca mimoriadne znepokojujúce. Cirkev totiž nevznikla ako medzinárodná organizácia na podporu medzináboženského dialógu, ani ako spoločenská inštitúcia, ktorej najvyšším cieľom je pokojné spolužitie rozličných náboženských spoločenstiev. Založil ju samotný Ježiš Kristus, aby ohlasovala pravdu, vysluhovala sviatosti a privádzala nesmrteľné ľudské duše k večnej spáse. Jej misijné poslanie nie je výsledkom rozhodnutia cirkevných predstaviteľov, ktoré možno podľa okolností meniť alebo dokonca zrušiť. Je to príkaz samotného Božieho Syna: „Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého.“ (Mt 28,19)

Katolícka Cirkev počas dvoch tisícročí vysielala misionárov do najvzdialenejších končín sveta. Svätý František Xaverský neodišiel do Indie a Japonska preto, aby tam iba nadväzoval priateľské vzťahy s vyznávačmi miestnych náboženstiev. Svätý Bonifác nepôsobil medzi germánskymi kmeňmi preto, aby ich uisťoval, že ich pohanské predstavy sú rovnako dobrou cestou k Bohu. A svätí Cyril a Metod neprišli medzi našich predkov preto, aby sa uspokojili s náboženským dialógom. Všetci títo misionári hlásali Krista, pretože verili, že práve v ňom človek nachádza pravdu a spásu. Mnohí misionári za toto presvedčenie zaplatili vlastným životom.

Samozrejme, skutočná evanjelizácia nesmie byť založená na násilí, zastrašovaní či ponižovaní druhých. Viera predpokladá slobodné rozhodnutie človeka. Lenže medzi odmietnutím násilného obracania na vieru a odmietnutím samotného úsilia o obrátenie je zásadný rozdiel. Ak niekto tvrdí, že Cirkev nemá privádzať ľudí ku Kristovi, neodmieta iba nevhodné misijné metódy, ale spochybňuje samotný zmysel jej existencie. Bratstvo a pokojné spolužitie sú nepochybne dôležité hodnoty, nemôžu však nahradiť ohlasovanie evanjelia. Láska k blížnemu totiž znamená aj úprimnú túžbu po jeho večnej spáse.

Na tomto mieste treba pripomenúť aj slová sv. apoštola Pavla: „Beda mi, keby som evanjelium nehlásal!“ (1Kor 9,16). Apoštol národov nepovažoval hlásanie Krista za jednu z mnohých možností pastoračnej činnosti, ale za svoju posvätnú povinnosť. Je preto zvláštne, keď dnes niektorí cirkevní predstavitelia hovoria o obrátení na katolícku vieru takmer ako o niečom nežiaducom. Ak by sa podobné názory stali všeobecne prijímanou zásadou, museli by sme si položiť nepríjemnú otázku: Načo potom Cirkev potrebuje misionárov, semináre, kňazov a biskupov? Aby organizovali konferencie o bratstve, zatiaľ čo ohlasovanie Krista zostane nepovinnou a čoraz menej vítanou činnosťou?

Kristus však svojich apoštolov neposlal do sveta, aby sa stali správcami náboženského pluralizmu. Poslal ich hlásať evanjelium všetkým národom. A tento príkaz platí rovnako v Európe, Afrike, Ázii i Amerike. Cirkev, ktorá by sa dobrovoľne vzdala úsilia privádzať ľudí ku Kristovi, by sa postupne zmenila na náboženskú neziskovú organizáciu, možno spoločensky uznávanú a politicky prijateľnú, ale čoraz vzdialenejšiu od poslania, ktoré jej zveril jej božský Zakladateľ.

A napokon si treba položiť ešte jednu otázku. Naozaj potrebujeme cirkevných hodnostárov, ktorí požívajú všetky výhody svojho postavenia, ale pritom relativizujú základné povinnosti vyplývajúce z ich úradu? Sám Kristus pred takýmto nebezpečenstvom varoval, keď hovoril o zákonníkoch, ktorí vyhľadávali pocty a popredné miesta, no zanedbávali spravodlivosť. Evanjelista Marek zaznamenal jeho nekompromisné slová: **„Vyjedajú domy vdov a naoko sa dlho modlia. Takých postihne prísnejší súd.“** (Mk 12,40)

Toto varovanie by si mali pripomínať všetci nositelia cirkevných úradov. Cirkev nepotrebuje hodnostárov, ktorí si z pastierskej služby urobia pohodlné spoločenské postavenie a namiesto hlásania Krista ponúkajú veriacim iba nasladnuté prázdne frázy. Potrebuje biskupov, ktorí budú nasledovať apoštolov, nie náboženských funkcionárov, ktorí sa hanbia za misijné poslanie vlastnej Cirkvi.

A pokiaľ kardinál Vesco skutočne zastáva názor, že jeho úlohou nie je privádzať ľudí ku Kristovi, potom možno len súhlasiť s biskupom Barronom: bolo by načase, aby sa poobzeral po inom zamestnaní, kde sa bude cítiť prospešnejší a šťastnejší. Pre spomínaného synodálne rozkonáreného kardinála by to azda bolo užitočnejšie než ďalšie vysvetľovanie, prečo Cirkev nemá robiť to, kvôli čomu ju Kristus založil.

Ale povedzme si otvorene – predstava, žeby kardinál Vesco dobrovoľne odišiel a opustil by zabezpečenú existenciu, je skutočne nereálna…

Branislav Krasnovský

Zdroj: infocatolica.com, titulný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/biskup-barron-komentuje-heterodoxie-kardinala-vesca-keby-som-si-myslel-ze-cirkev-nie-je-nato-aby-privadzala-ludi-ku-kristovi-odstupil-by-som-a-nasiel-si